

**Om de zielen te redden is God genoodzaakt de aarde te vernietigen.
Hoe mooi is de heiligheid van het Leven van de goddelijke Wil!**

..Toen Jezus kwam *zei Hij: “Ik zal onverbiddelijk zijn!”*

Ik drong aan en zei: “Jezus wilt U dan geen medelijden hebben?

Ziet U niet hoe de naties vernietigd worden en de mensen naakt en hongerig achter blijven! Jezus, wat bent U hard geworden!”

Hij antwoordde:

“Mijn dochter, de steden, de pracht van de aarde interesseren Me niet.

De zielen interesseren Mij.

Steden, kerken en andere dingen kunnen na verwoesting opnieuw opgericht worden.

Vernietigde Ik niet alles in de zondvloed?

En werd nadien niet alles opnieuw gebouwd?

Maar als zielen verloren gaan, dan is dat voor altijd.

Niet één van hen kan aan Mij teruggegeven worden.

Oh! Ik ween over de zielen.

Omdat zij de Hemel hebben ontkend, en enkel gericht waren op het aardse, zal Ik de aarde vernietigen.

Ik zal de mooiste dingen laten verdwijnen die als een koord de mensen vastbinden”.

Waarop ik zei: “Jezus, wat zegt U?”

En Hij: “Houd moed, wees niet neerslachtig! Ik zal doorgaan.

En jij, kom in mijn Wil. Leef er in, zodat de aarde niet langer je woonplaats is.

Ik zal je woning zijn. En dan zal je volkomen veilig zijn.

Mijn Wil heeft het vermogen de ziel transparant te maken.

Wat Ik doe wordt weerspiegeld in haar.

Als Ik denk, wordt mijn gedachte weerspiegeld in haar geest en wordt omgezet in licht. En haar gedachte, als licht, wordt weerspiegeld in de mijne.

Als Ik kijk, spreek, liefheb enz. wordt dat gereflecteerd in haar als even zo vele lichten en zij weerspiegelt zichzelf in Mij. Zo weerspiegelen wij elkaar voortdurend in eeuwig contact en wederzijdse liefde.

Omdat Ik overal aanwezig ben, bereiken de beelden van deze zielen Mij in de Hemel, op aarde, in de sacramentele hostie en in de harten van schepselen.

Overal en altijd geef Ik licht en zij zenden Mij licht.

Liefde geef Ik en zij geven Mij liefde.

Zij zijn mijn woningen op aarde waar Ik mijn toevlucht zoek om te ontsnappen aan de walging voor de andere schepselen.

Oh, hoe prachtig is het leven in mijn Wil!

Het behaagt Me zo zeer dat Ik voor de toekomstige generaties alle andere heiligheid, gebaseerd op de deugden, zal laten verdwijnen.

Bovendien wil Ik de Heiligheid van het “leven in mijn Wil” doen herleven.

Dat is en zal geen menselijke heiligheid zijn maar een goddelijke heiligheid.

Hun heiligheid zal immers zo verheven zijn dat zij, zoals zonnen de prachtigste sterren van de heiligen van de voorbije generaties zal doen verbleken.

Het is daarom dat Ik de aarde wil zuiveren: zij is de ”dragers” van deze Heiligheid niet waardig.